

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

§. I.

Ex quo fit, vt votorum oblationem hæ tres virtutes debeant præcipuè comitari. Profunda scilicet humilitas, ac reuerentia ad Maiestatem Diuinam; magnâ fiducia in eius infinita misericordia & omnipotentia; & feruens oratio ac meditatio, quæ accendat foueatque diuini amoris ignem, quo holocaustum est comburendum, & consumendæ affectiones voluptatum, diuitiarum, ac libertatis, quæ tribus Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ votis iugulantur. Quod satis Psalmista insinuauit, cum dixit: a *Holocausta medullata offeram tibi CVM INCENSO*: quod iuxta aliquos Doctores non accensionem, sed thus significat, quod offerri solebat cum cæteris sacrificijs: estque figura b orationis, quæ illa comitatur: vt eorum odor in cælum dirigatur, & ascendat; efficiatque oblationem ipsam gratam; & impetret a Deo gratiam, ad eam efficiendam; & cum perfectione explendam. Hoc totum mirificè quasi in compendium redegit Pater noster S. Ignatius in formula votorum edendorum, quam nobis præscripsit; in qua ea vocat *holocaustum*. In qua formula præmittit distinctionem ac discrimen inter vouentem & ipsum Deum, & actus humilitatis ac fiduciæ, sic dicens: *Omni potens sempiternæ Deus, ego N. licet undecunque, diuino tuo conpectu indignissimus, fretus tamen pietate ac misericordia tua infinita, & impulsus tibi seruendi desiderio: voueo, &c.* Et postea addit pijsissimam quandam orationem, qua supplicat eidem Domino, per *Iesum Christi sanguinem*: vt holocaustum illud in odorem suauitatis admittere dignetur & vt largitus est ad offerendum sic etiam ad explendum gratiam vberem largiatur.

Sed inultò amplius contendit David obtinere, cum ait: reddam tibi vota c qua distinxerunt labia mea: Verbo enim distinguendi docet nos, vota non præcipitanter, nec festinanter, neque in genere aut confuse (vt alibi diximus) sed eum quiete distinctè & clarè, benè prius perpensis ijs quæ Paupertas, Castitas, & Obedientia, (quæ in votis promittuntur) complectantur. Non enim omnes Religiones eundem habent modum Paupertatis, nec eandem obedientiæ seueritatem. Quare plurimum refert, vt quisque distinctè nouerit, quid suis votis offerat; & ad quid se obstringat; & vt labia ea proferant cum iucunditate quadam ac discretione; cum tranquillitate, & sapientia, quasi ipsis verbis oblecterentur, & in singulis, immò in eorum syllabis hæreat, hoc est, in singulis rebus, quas singulæ promissiones hæc continent. Et quemadmodum in antiqua lege, cum animal erat in holocaustum offerendum, non integrum in altari ponebatur; sed d *detracta pelle, & eius artubus in frustra concisis*: vt suppositus ignis facilius posset eos penetrare, & comburere, nihil eorum incombustum relinquendo: ita enim, qui in sui cordis altari oblaturus est spirituale hoc holocaustum

a *Psalm. 61. 15*
ranson. ex
plecat: offerri
holocausta
arictum tñ
incento.
 b *Psalm. 140.*

c *Psalm. 65. 13*

Tract. 1. c. 9

d *Leuit. 1. 6*

distinctè nosse debet partes omnes Paupertatis, Castitatis, & Obedientie: vt diuini amoris ignis omnes accendat, ipsumque cor moueat ad easdem offerendas & implendas. Si enim hoc modo innotescat, quod promittimus facilius postea ac iucundius impletur. Ac propterea dixit David: *reddam tibi vota mea*: ed quod ea distinctè labia sua, & maturè ac prudenter obtulisset. Ad idem etiam diriguntur probationes, & tentationes precedenti (vt supra est dictum): vt maior sit experientia rerum, quæ sunt offerendæ; ac proinde cum maiori distinctiōe ac deuotione offerantur. Ac propterea fortè præmisit Psalmista: *Transiimus per ignem & aquam: & stixisti nos in refrigerium*: & mox subiicit, quæ hætenus posuimus: *introiisti in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinctè labia mea*. Nostri enim per aquam & ignem tentationum ac probationum tyrocinij transeant: ex quibus deducit eos Deus expeditos, purificatos, valdeque illustratos: & tunc ingrediuntur ipsam Religionem, distinctè offerentes sua holocausta magno animo, certaque spe explendi quod promiserunt: cum iam ipsam promissionem exactè illud expenderint ac probauerint.

Tria hæc
vota sunt
perpetua.

QVARE in hac oblatione distinctè valdè, & speciatim perpendenda est eius perpetuitas; omnia enim hæc tria vota sunt perpetua: Paupertatis, perpetua Castitatis, & Obedientie perpetua, per totam scilicet uoluentis vitam; quæ licet possit esse breuissima, potest etiam esse diuturnior. Qui igitur vota hæc offert, statuere debet per totam suam vitam illa cum magna longanimitate seruare, etiam si duret per multos annos. Hoc significabat lex holocausti, quæ iubebat à tempore, quo e *animalia offerentur cremari in altari tota nocte usque mane*, subijciente Sacerdote ligna sufficientia, vt ignis tam diu perduraret: donec ipsa animalia comburerentur, & consumerentur. Ac propterea, cum animalia erant maiora, quales sunt boues, hirci, & arietes: necesse erat addere plura ligna, vt ignis maior esset, & ita posset illa nocte oblatam holocaustum consumere. Hunc in modum, quamuis trium votorum holocaustum breuiter offeratur, quoad primam eius oblationem, quæ nos ad ea obseruanda constringit: exercitium tamen & obseruatio eorum perdurare debet per totam miseræ huius vitæ noctem: donec æternitatis dies illucescat: ita vt neque tentationes, neque alie aduersitates occurrentes ab hac obseruatione uolentem retardent. Ordinariè enim totum illud tempus necessarium est, vt ignis Diuini amoris totum holocaustum consumat, mortificando, & in nihilum redigendo affectuum inordinatorum reliquias, quæ remanere solent, aut in corde erumpere, ad voluptates, diuitias, honores & libertatem: quibus per ipsa vota renuntiaimus. Quæ res cum sint omnino magna; & vt iam dicebamus, per boues, hircos & arietes significata, quos David obtulit in holocaustum, dicent

Leuit. 6. 2

dicens: *ficum incenso arietum offeram tibi: ne ues cum hircis: necesse est: diuini amoris ignem, valde magnum esse; & per totam vitam nuttiri, multisq; lignis foueri: ijs scilicet rebus, quibus ille crescit & augetur: quales sunt lectio priorum librorum, meditatio diuinorum mysteriorum, frequentia Sacramentorum; aliaq; varia exercitia, quorum est frequens vsus in Religione, iuxta ipsius leges ac Regulas.*

§. 2.

QVOD autem Deus D. N. in hac oblatione pluris facit, sunt interiora, magisque occulta: quæ Dauid *holocausta medullata*, appellat, siue medullam ipsorum holocaustorum: quæ in hoc holocausto est animi deuotio, qua illud offertur. Non dico teneram illam, ac sensibilem, quæ dulces sæpè profert lactymas; licet & hæc bona sit: sed quæ verè est substantialis & cordialis, consistens in promptitudine voluntatis, generosè sine aliquo termino offerentis eor suum, & quicquid habet, habere ve potest in hac vita, quemadmodum Scriptura sacra dicit, *populum obtulisse: a mente promptissima atq; deuota primitias Domino.* Quæ vt melius intelligantur, aduertendum est: quod cum homo ex seipso valdè sit pauper ac miser, ac proinde quicquid Deo offerre potest, valdè sit modicum, aut nihilum: nam vt Isaias ait: *b Genes omnes cum illo comparatæ, sunt quasi strilla stula: & insule quasi puluis exiguus, & omnes gentes quasi non sint, sic esse coram eo, & quasi nihilum & mane reputatæ esse ei: ac propterea omnia ligna Cedrorum montis Libani, & omne pecus, quod in eo pascitur, non sufficit, vt dignum aliquod holocaustum ei offeratur. Et licet hæc omnia magnam se essent: non tamen sunt nostra, sed ipsiusmet Dei: nam (vt Dauid dixit) *c qua de manibus eius accipimus, dedimus ei.* Ex quo fit, vt gratia diuinæ Vocationis ad impinguandas & extollendas oblationes, imprimat animæ generosam quandam voluntatē commutatē eas ex pauperibus in opulentas; & ex paruis in valdè magnas, & amplas. Nam (teste S. Greg.) nihil offertur Deo ditius voluntate bona cū qua, quod modicum aliàs erat, fit multum; sicut absq; ea, quod multum videbatur, est nihil; cum ea d *duo ara minuta præferuntur multis ducatis; & si sine ea minoris sūt, quàm ara minuta, nullus ditior est eo, qui cistas coram sui plenas habet auro bonæ voluntatis pretiosissimo.* Illa enim, quando est perfecta, duo efficit in suis oblationibus. Primum est q̄ tradit Deo quicquid habet, & potest (vt ait S. Greg.) *iuxta vires: nihil scilicet sibi retinens; aut negligens aliquid facere, quod posset, amando, & seruiendo Deo suo ex toto corde, ex tota sua virtute, & ex omnibus viribus suis: & hoc quidem sufficit ad integritatem & plenitudinem holocausti: sed bona voluntas præter hoc cupit dare Deo multo plura quàm habeat; & facere *ultra vires, nullum ponens limitem aut terminum desiderijs ac votis suis.* Et hac animi in-**

Epsal 68. 15.

Exod 35. 21.

Isa. 40. 15.

c. Paral. 25.

14.

Hom. 5. in

Euang.

d Luc. 24. 12.

Septa.